

תצפית

● לא תתגלנה שום עובדות רציניות שתוכנה זיופים כי בחירות לוועידת ההסתדרות. עם הסיכום הסופי של הקולות, יתברר כי לא חלו שינויים רציניים בתוצאות, לגבי מה שכבר היה ידוע ביום השלישי לאחר הבחירות, והקולות שנספרו לאחר מכן לא שינו את התמונה.

● יצחק רפאל לא יחזור למשרד הבריאות. גם אם משרד הבריאות יאשר בידי המפד"ל, לא יסכים רפאל להחזיק בו כסגן שר. רפאל ינסה להיבחר לראשות עיריית ירושלים, ואם ייכשל, יתבע ממפלגתו תפקיד של שר, כפיצוי על הסבל שנגרם לו כתוצאה מפרשת תלג'בוריס.

● המערך ירכז את כוחו בשבועות הקרובים בהתקפה אישית על מנחם בגין. תועמלני המערך ינסו לשכנע את הבוחרים כי סכנות צפויות למדינה אם אומנם יתקרב בגין להגה השלטון. מסרה אחרת להתקפות המערך יהיה שמעון פרס. המערך יסביר כי הצבעה למען רפ"י אינה הצבעה למען בגין-גריון, שלבסח יפרוש מפעילות פוליטית זמן קצר לאחר הבחירות.

● אין זה מן הנמנע כי תוך הימים הקרובים יפתחו שליטונות מסיחהכנסה בחקירה נגד ח"כ רות, החשוד, לדעתם, בהעלמת פנקסים גדולים ובהתמטות מתשלום מסיאמת.

● אם מרדכי שמרן ייבחר כראש עיריית תל-אביב, הוא יפרוש מתפקידו כמנהל כללי של "רסקו". לתפקיד זה יתמנה האלוף חיים הרצוג. ההשפעה המכרעת ברסקו היא עתה בידי המיליונר אייזיק וולפסון מלונדון, והוא יפעל למען מינויו של איש-אמונו הרצוג לתפקיד זה.

● במקרה והממשלה הכאה תורכב עלידי לוי אשכול, יחרי לו כה שינויים מרחיקי-לכת. גולדה מאיר תתמנה לסגן ראש-הממשלה, ואילו משרד-החוץ יימסר לאבא אבן. כשר המשפטים יכהן חיים צדוק.

לא תערכנה בחירות בבארי

שבע, באשדוד ו-בכפר ירוחם. למרות תביעת ועדת-הפנים של הכנסת לקיים בחירות לרשויות המקומיות, כי מן לכל יתר הישגים ברחבי הארץ, יוסיף שר-הפנים להתנגד לעריכת הבחירות, ויקבע את המועד לעריכתן רק כי עבור שנתיים.

● מי שהיה דיר משרד הפועל, צבי מירון, אשר הושעה מתפקידו על-פי דרישת שר הפועל, יפרסם כי ימים הקרובים חרי מר שהיה בו כדי להטיל צל כבד על כמה מראשי המי שרה, ביניהם הי מנהל הכללי, ד"ר משה קורץ.

● מבקרי-המדינה ידחה הצעה, לפיה תימסר לו הפמי כות לבקר את תקציבי הבחירות של

המפלגות. לדעת המבקר, לא יעלה בידו להשיג את התנאים הדרושים לצורך ביקורת זו, ועבודתו תוכשל מראש. לפיכך יסרב ד"ר ארנסט נבנצאל לספל בנושא זה.

● איגוד העתונאים עשוי להוציא משורותיו את עורך "מעריב" אריה דיסנצ'יק. דיסנצ'יק, שהרגיז רבים בהגנתו על חוק לשון הרע, הסתכסך עם נציגי האיגוד גם בנושאים מקצועיים אחרים. הוא גונה רשמית באחת מהחלטות האיגוד, שאיים עליו להרחיקו.

● יחסים חריפים ביותר יתכנו בין איגוד העתונאים לבין יו"ר מועצת העתונות. גם יחסים אלה יהיו תוצאה מחוק לשון הרע. כאשר הוצע, בישיבת איגוד העתונאים השבוע, לשלוח ברכה ליו"ר מועצת העתונות, נשיא בית-המשפט העליון לשעבר יצחק אולשן, התנגד לכך חלק ניכר מן המשתתפים. הנימוק שהושמע בפי המתנגדים: אולשן הגן על חוק לשון הרע. הצעת הברכה הוסרה מסדר היום.

● השידורים הניסיוניים של תחנת הטלביזיה המקומית ייפתחו בתחילת נובמבר. הציוד כולו נמצא כבר בארץ ויורכב תוך כשבועיים-שלושה, ולאחר כחודש שידורי ניסיון, יתחילו לבצע את השידורים הלימודיים.

● שני שבועונים פפורט חדשים עומדים להופיע בשבוע הבא. האחד ייקרא בשם "הספורט ויפיע" מדי יום חמישי בשבוע. עורכיו, העובדים עדיין במעריב ובידיעות אחרונות, שומרים ביתניים את זהותם בסוד. מאחורי השבועון השני, שיופיע ביום הראשון של השבוע, עומד איש ידיעות אחרונות נתן ברון.

של פסילת הרשימה עלידי החעדה — לפנות לבית-המשפט העליון, בנסיון אחרון להביא לאישורה.

אמת וצבי

מעולם לא אמרו כליכך הרבה עסקני מפלגות כליכך הרבה דברייאמת זה על זה. השבוע:

● מנחם בגין על רפ"י: "רפ"י הקטן מוסיף להתנפח. זה מזכיר לי משל מפורסם."

● ח"כ חרות יוסף שזפמן, על מפא"י: "שני פלגי מפא"י מתביישים עכשיו בעברה של מפא"י — ובצדק!"

● מפ"ב על גח"ל: "אם מפא"י ייסרה את הפועל בשוטים — גח"ל תיסר אותו בעקרבים."

● גח"ל על המערך: "החזון של המערך מבוסס על דרך אחת: רבבות-מליון נים של לירות."

● המערך על גח"ל: "פרדסנים."

● מפ"ם על מנחם בגין: "ליבו הרך והענוג של האדון מנחם בגין מתח מץ כשמכנים אותו אויב הפועלים."

● רפ"י על גח"ל: "עליית גח"ל בהסתדרות — סכנה מדומה."

למישרה זו, בעזרת גח"ל ו/או המערך ו/או רפ"י.

אולם כל זה הוא כאילו-כאפס לעומת ההצהרה שהשמיע רפאל באותה הילולא. הוא קבע את היעד הבא למלחמת העסקנים הרתיים: שיתורר הציבור הדתי כולו מכפי פה לשיפוט בית-המשפט ה"חלוני".

● ערכאות עכו"ם! אפשר היה לחשוב שזוהי בדיחה. אבל בדיחות מסוג זה רגיי לות להיות רציניות מאד במישור הקיים בישראל.

לא היתה זאת הברקה ריגעית של רפאל, רעיון יוצא-דופן שעלה בליבו בהתלהבות ההילולא. אם מישור פיקפק בכך, הרי בא השבוע אמונו רובינשטיין, פרשן הארץ, וגילה ברבים שרעיון זה הועלה בכתב, בעתון פנימי של המפד"ל. כתב הרב יש-ראלי בנוויליו: בתי-המשפט של המדינה דומים ל"שיפחה הרוצה לרשת את גבירתה". הגברת היא, לדעת הרב, מערכת-השיפוט הרבנית, המורכבת מאותם הרבנים שהיללו השבוע את יצחק רפאל.

הוסיף הרב: "יש לנו הרושם שאותם רוחות (אנטי-דתיים) השולטים ברחוב... מושלים גם בכל מערכות-השיפוט."

באותו גליון כתב דובר דתי אחר: "כפי פיתם של היהודים הדתיים בתי-המשפט החילוניים, וכחדאי כפי שבתי-משפט אלה מורכבים כיום, היא כפיה חילונית גסה. שבחדאי אינה הולמת את חופש-המצפון ש' אותו מבטיחה מגילת-העצמאות." כי בתי-המשפט של מדינת-ישראל הם, לדעת הווכח המפד"לי: "ערכאות עכו"ם."

בחירות ניתנה האות

הכותרת הראשית של מעריב הודיעה: נפ' סלה רשימת אל-ארד. ובגוף הידיעה הובא תיאור מפורט של מהלך ישיבתה של ועדת הבחירות המרכזית, אשר בה נפסלה הרשימה מה הסוציאליסטית הערבית.

חברי החעדה, שלידהם הגיע העתון, צחקו. כי באותה שעה לא הספיקה החעדה אף לשמוע את נציג אותה רשימה, ועל אחת כמה וכמה לא הספיקה להגיע לכלל החלטה על פסילתה.

הקצב היה איטי הרבה מכפי שתיאר לעצמו מי שמסר את הידיעה למעריב. בישיבה זו, היתה החעדה צריכה לאשר — או לפסול — את הרשימות החדשות ש' ביקשו להשתתף במערכת הבחירות, ולהע' ניק להן את האות שלהן לקלפי. השיטה: יורר החעדה, שופט בית-המשפט העליון משה לנדוי, הביא בפני חברי החעדה — כולם נציגי המפלגות הקיימות — את הי אותיות המוצעות לכל רשימה. עלידי הרמת ידיים קבעו נציגי המפלגות איוה אות תשמש סימן לרשימות החדשות.

רשימת העולם הזה — כוח חדש, שביקשה בתחילה את האות ה', נתקלה בהתנגדות הנציגים הדתיים. כאלטרנטיבה ביקשה, ו' קיבלה, אות אחרת: ש'.

הפרור היה גם מדי. הטיפול ברשימת אל-ארד הושאר לסוף, השופט לנדוי ביקש מנציגי הרשימות החדשות — שטרם אושרו רשמית, אף כי נמסר להן כי עמדו בכל התנאים הדרושים, וגם הוענקה להן אות — כי יפנו את האולם. בפנים נותרו רק חברי החעדה.

אחרי מיבצע ההפחדה המרוכז של שליחי הממשל הצבאי, שהצליחו להחתים 600 ממלצי הרשימה לבטל את חתימתם, נידמה היה כי ביטול זה ישמש עילה לפסילת הרשימה. שכן אחרי הביטול ההמוני, נותרו רק 450 חתימות, במקום 750 החתימות הדרושות כחוק. אך הטרור היה גם מדי. בבירור ראשון הביע השופט את דעתו, כי אין לקבל את הטענה המשובלת, כאילו לא ידעו על מה הם חותמים.

על כן, כאשר הוזמן עורך-הדין יעקב ירור להשמיע את דבריו, נתבקש להשיב על השאלה: מדוע לא תיפסל הרשימה, בהיותה מסוה לאיגוד שהוגדר כגוף בלתי-חוקי? ביטול החתימות לא הוזכר.

כאשר סיים ירור את טיעונו, נרשמו 12 נציגים בחור לזכות-הדיבור. מכיוון שהיה זה ערב-שבת, הוחלט לדחות את המשך הדיון ליום הרביעי הקרוב — היום האחרון שקובע החוק לאישור או פסילת הרשימות החדשות. עד אז — שום רשימה אינה מאושרת, והאותיות שהוענקו מצפות עדיין לאישור סופי, ואילו לנציג אל-ארד תיוותר האפשרות — במקרה החדאי-כמעט

● מפ"ם על יוסף אדמוני: מנהיג פלוגות הפועל לשעבר מגלה עכשיו כמה פגמים בדמוקראטיה.

● המערך על רפ"י: "פלגנות הר-סנית."

● מפ"ם על גח"ל: "פאראוסיים המשמינים על-חשבון זיעתו של הפועל."

● גח"ל על מפ"ם: "המצע שלהם מעלה עובש."

● מפ"ם על גח"ל: "משרתי הי-גאמנים של ההון הגדול."

● המערך על גח"ל: "חזירות הימין להסתדרות צריכה להדאיג כל פועל בעל הכרה."

● מפ"ם על גח"ל: "נציגי הפרד-סנים והתאחדות הסוחרים מסתערים על ההסתדרות."

● גולדה מאיר על עסקני רפ"י: "הגיל אינו תמיד סימן לחוכמה." ● הדיבריים העצמאיים על גח"ל: "גח"ל מפיתה כוזבים."

● עסקן גח"ל, יוסף ספיר: "מנהיגי השמאל הם דוגמה לז'רצופיות."

● מפ"ם על רפ"י: "רפ"י מעמיד פנים של ילד תמים."

(המשך בעמוד 12)